

TEVBE VE İSTİĞFÂR DUÂ ÂLA RI (3)

(...dünden devam)

Muhammed İbni Câbir babasından, o da kendi babasından anlatıyor: Allah'ın Rasûlü (s.a.v.)'e bir adam geldi, vah günahlarım! diyordu. Allah'ın Rasûlü (s.a.v.) buyurdu ki:

"Allahumme mağfiratüke evsa'u min žünûbî ve rahmetuke ercâ 'indî min 'amelî" de. Adam söyledi. "Tekrar et." dedi. Tekrar-ladı. Yine "Tekrar et." dedi. Adam tekrarladı. Sonra buyurdu ki: "Kalk, Allah seni bağışladı!"

Şimdi yaptığımız bu kadar isyana rağmen bu kadar kolaylıklar ve müjdeler veren yüce Allah'a karşı nasıl tevbe etmeyelim, nasıl günahımızdan temizlenmeyi O'ndan istemeyelim? Kâinâtın züb-desi, Fahr-i Cihân Efendimiz dahi: *"Benim de kalbim bulanır. Ben günde yetmiş kere Rabbime istiğfâr ederim."* demiştir. Kul tevbe ve istiğfâr ile Rabbine yönelince Allah'ın rahmet deryası coşar o kulun günahını yıkayıp temizler. Kulun gözünden akan bir damla pişmanlık yaşı, üzerine ilâhî rahmet yağmurlarını yağdırır, kalbdeki çeri-çöpü temizler, giderir. Demek ki tevbe ve istiğfâr, insan ruhunu sıkıntılardan kurtaran bir ilâçtır. Yüce Peygamber gerçekten günahın insan rûhunu bunalımlara huzursuzluklara sokan bir hastalık olduğunu nasıl keşfetmiş ve bunun ilâcını da ne kadar isabetle göstermiştir:

"Hastalığınız günahlarınız, ilâcı de tevbe ve istiğfardır."

Tevbe istiğfâr edince, insan, günahından temizlendiğine inanır, üzerine çöken kâbusları atar, ferahlar, kurtulur, huzur bulur.

Bizde gûnahtan kurtulmak için din adamının önüne çıkmaya lüzum yoktur. Herkes, her zaman ve her yerde Rabbine istiğfâr edebilir. Zaten en makbûlü de tenhâda, gece yarılarında yapılan istiğfardır.

(devamı yarın..)